

Hodnocení: 2 body (ujíždíte trochu stranou, za Lynchův hlavní argument vydáváte, co říká vlastně na okraj, podstata jeho argumentů vám uniká; různá ne docela neškodná nedorozumění – např. s tou etnometodologií)

Against Reflexivity as an Academic Virtue and Source of Privileged Knowledge

Alternativní název: Reflexivitou k vyššímu vědění? Ne nutně!

Michael Lynch se ve svém článku kriticky zabývá různými pojetími reflexivity, jejími přínosy i zápory. Hned v úvodu kritizuje myšlenku, podle které je reflexivita sama o sobě epistemologickým úspěchem (ctností) a že dodává sílu nebo vyšší pravdivostní status pronášeným výrokům (jak vzápětí vytýká radikálnímu pojetí reflexivity). Lynchovým hlavním argumentem (hned po inventárním popisu jednotlivých pojetí reflexivity – mechanická, substantivní, metodologická, meta-teoretická, interpretativní, etnometodologická) tedy je, že koncept reflexivity je různorodý (a relativní) v závislosti na přístupu a myšlenkové tradici a záleží vždy na konkrétním kontextu, v němž je použit. Lynch poté v článku překládá vlastní preferovanou koncepci reflexivity v etnometodologické tradici. V tomto pojetí reflexivity v zásadě není možné být nereflexivní, jelikož každé lidské jednání je zasazeno do určitého prostředí, kontextu, ve kterém se generují významy, a lidé jsou si tak navzájem srozumitelní bez toho, aby explicitně museli reflektovat veškeré své intelektuální pozadí, a tím se stali v určitém prostředí (např. části akademické obce) a určitém myšlenkovém směru (radikální reflexivita/konstruktivismus) nositeli privilegovaného vědění.

LYNCH, Michael (2000): Against reflexivity as an academic virtue and source of privileged knowledge. *Theory, Culture & Society*, 17 (3): 26-54